

मुन्नभृ (मुन्न + भृ) m. N. pr. eines Mannes HALL 111.
 मुन्न्यन्न (मुनि + ष) n. die Speise der Asketen M. 3, 257. 272. 3, 54.
 6, 5. 11. 15. BHĀG. P. 7, 13, 7. 11. Ueberall pl.
 मुन्न्ययन (मुनि + ष) n. N. einer fortgesetzten täglichen Ishṭi-Feier
 ÇĀṆKH. ÇR. 3, 11, 10.
 मुन्धालयतीर्थ (मुनि - षा + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d.
 Oxf. H. 67, b, 8.
 मुमुत्ता (vom desid. von 1. मुच्) f. das Verlangen nach Befreiung, —
 Erlösung MBH. 1, 8239. KATHĀS. 27, 40. MĀRK. P. 37, 24. fg. PRAB. 100, 5.
 mit einem ablat.: लिङ्गादमतः BHĀG. P. 3, 19, 28.
 मुमुर्त्तु (wie eben) adj. 1) Jmd (acc.) von Etwas (abl.) zu befreien wün-
 schend: (प्रकृतीः) क्लेशान्मुमुर्त्तुः परजात् (von Feinden herrührend) MBH.
 2, 1737. — 2) frei zu werden begierig, nach Erlösung trachtend H. 73.
 RV. 1, 140, 4. ÇVETĀÇV. UP. 6, 18. AMṚTABINDŪP. in Ind. St. 2, 61, N. 2
 (vgl. Schol. zu KAP. 1, 58). BHĀG. 4, 15. KUMĀRAS. 2, 51. VIKR. 1. Spr.
 5364. KATHĀS. 66, 13. °शीलं तमा 16. 17. VP. bei MUIR, ST. 4, 32. NI-
 LAK. 70. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 14. WEBER, RĀMAT. UP. 354 (wo देवा st. वे-
 दा zu lesen ist). HALL 111. °व्यवहार Verz. d. Oxf. H. 334, a, 20 (Verz.
 d. B. H. No. 643. Ind. St. 1, 468). — 3) fahren zu lassen —, aufzuge-
 ben wünschend; mit einem acc.: मर्त्यभावम् KATHĀS. 3, 140. मानुषीं त-
 नुम् 22, 163. — 4) zu entlassen —, von sich zu geben beabsichtigend:
 (नागाः) तेजो घोरे मुमुन्नवः MBH. 7, 9444. abzuschliessen im Begriff ste-
 hend: मृगेषु शरान् RAGH. 9, 58.
 मुमुत्ताता (von मुमुत्तु) f. das Verlangen nach Befreiung, — Erlösung
 Verz. d. Oxf. H. 223, b, 37. मुमुत्तुव n. dass. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 9.
 मुमुचान् UNĀDIS. 2, 91. m. Wolke UNĀDIVR. im SAṆKSHIPTAS. ÇKDR.
 Vgl. u. 1. मुच्.
 मुमुचु (von 1. मुच्) m. N. pr. eines Rshi (neben उन्मुचु und प्रमुचु) MBH.
 13, 7665. HARIV. 9373. Verz. d. Oxf. H. 343, a, 31.
 मुमुषिषु (vom desid. von 1. मुष्) adj. zu rauben —, zu stehlen beab-
 sichtigend: °वत् adv. wie ein Dieb BHATT. 7, 99.
 मुमुषी (vom desid. von 1. मृ) f. das Verlangen zu sterben, das im-
 Begriff-Sein zu sterben MBH. 2, 1899. 8, 255. R. 6, 82, 7. BHATT. 5, 57.
 मुमुषु (wie eben) adj. zu sterben verlangend, im Begriff stehend zu
 sterben, moribundus MBH. 1, 953. 1800. 2, 2095. 3, 14769. 13699. 3, 2117.
 6, 5673. 14, 2255. R. 6, 16, 62. SUÇR. 1, 102, 18. 103, 13. KATHĀS. 13, 14.
 17, 78. 29, 157. 69, 126. 73, 15. RĀGA-TAR. 3, 14. 218. 411. BHĀG. P. 7, 8,
 12. MĀRK. P. 125, 51 (f.). WEBER, RĀMAT. UP. 332. 345. HIT. 64, 8. 81, 12.
 °वत् adv. MBH. 1, 4606.
 मुमुचपिषु (vom desid. des caus. von 1. मुच्) adj. Jmd (acc.) zu befreien
 beabsichtigend MBH. 1, 8241. R. 5, 73, 66 (f.). 6, 80, 26.
 मुम्मदिदेव (मु + देव) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 192, 28.
 मुम्मनि m. N. pr. eines Mannes: जित्वा मुम्मनिभूजम् (जित्वा मुनिं
 Tn.) RĀGA-TAR. ed. Calc. 3, 334. 8, 2180.
 1. मुर aufreiben: die reduplic. Form मुमुरत् liesse sich zu 2. मर
 ziehen: स्वैः ष ह्वैर्मुमुरत्पोष्यं र्मुपि durch eigene Schuld zerstört er blü-
 henden Besitz RV. 8, 86, 3.
 2. मुर, मुरैति umfangen DhĀTUP. 28, 53. मुरति वृत्तं लता DURGĀD. im
 V. Theil.

ÇKDR.

3. मुर in der Stelle: न यं कुघ्रा वरन्ते न स्थिरा मुरः RV. 8, 55, 2. Nach
 ŚĀI. Sterblicher, nach BENFAY Mauer.
 4. मुर nom. ag. von मुर्क; nom. sg. मूर, du. मुरौ P. 6, 4, 21. Sch.
 Vop. 26, 76.
 5. मुर nom. ag. von मुर्व; nom. sg. मूर, du. मुरौ DURGĀD. im ÇKDR.
 u. मुर्व.
 मुर 1) m. N. pr. eines Mannes gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 131. N. eines
 von Kṛshṇa erschlagenen Daitja H. 220. MED. r. 78. MBH. 5, 1890.
 5357. 7, 386. HARIV. 8393 (wo mit der neueren Ausg. मुरस्यां st. पर-
 स्यां zu lesen ist). BHĀG. P. 3, 3, 11. Vgl. मधुमुरनरकविनाशन, मुर,
 मौर्य. — 2) f. मुरा a) eine best. wohlriechende Pflanze (nach dem Daitja
 benannt; vgl. 2. दैत्य 2, a.) AK. 2, 4, 4, 11. MED. r. 69. 78. — b) ange-
 blich N. pr. der Gattin Nanda's und Mutter Kāndragupta's (vgl.
 मौर्य) VP. 469, N. 21. — 3) n. das Umfangen (vgl. 2. मुर) MATHUR. zu
 AK. ÇKDR.
 मुरगण्ड m. Ausschlag im Gesicht, = वरण्ड GĀṬĀDH. im ÇKDR. मुर-
 मण्ड bei WILSON nach ders. Aut., aber in der ersten Auflage zwischen
 मुर und मुरज stehend, so dass an einen Druckfehler gedacht wer-
 den kann.
 मुरङ्गी s. मुरुङ्गी.
 मुरची f. von MALLIK. angeführte v. l. für मुरला RAGH. 4, 55.
 मुरज 1) m. eine Art Trommel, Tambourin AK. 1, 1, 3, 4. 5. H. 287.
 293. HALĀJ. 1, 97. MBH. 5, 4790. 13, 5194. HARIV. 8036. 8688. R. 2, 39,
 40 (38, 50 GORR.). KUMĀRAS. 6, 40. MEGH. 37. प्रकृतं 63. MĀLAY. 21.
 BRAHMASIDDH. bei WEBER, Nax. 2, 391. VARĀH. BRH. S. 69, 22. KATHĀS.
 2, 34. PĀNĀR. 1, 11, 2 (मुरज gedr.). Am Ende eines adj. comp. f. मुरा
 MBH. 9, 2674. — 2) f. मुरा a) eine grosse Trommel. — b) N. pr. der Gattin
 Kuvēra's ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. मौरजिक.
 मुरजक (von मुरज) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's KA-
 THĀS. 20, 175.
 मुरजफल (मु + फल) m. Artocarpus integrifolia TRIK. 2, 4, 16.
 मुरजित् m. Besieger (जित्) Mura's, Bein. Kṛshṇa's oder Vishṇu's
 Git. 11, 34. PRASAṆGH. 15, b.
 मुरण्ड m. pl. N. pr. eines Volkes, = लम्पाकाः H. 960. — Vgl. मुरण्ड.
 मुरदिष् m. Mura's Feind (2. दिष्), Bein. Kṛshṇa's oder Vishṇu's
 Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 12, 12.
 मुरन्दला f. N. pr. eines Flusses, = मुरला TRIK. 1, 2, 31.
 मुरभिद् m. Mura's Zerspalter (2. भिद्), Bein. Kṛshṇa's oder Vish-
 ṇu's Verz. d. Oxf. H. 253, a, 29.
 मुरमण्ड s. मुरगण्ड.
 मुरमर्दन m. Mura's Zermalmer (मर्दन), Bein. Kṛshṇa's oder Vish-
 ṇu's Verz. d. Oxf. H. 183, b, 37.
 मुररिपु m. Mura's Feind (रिपु), Bein. Kṛshṇa's oder Vishṇu's
 ÇABDAR. im ÇKDR. BHĀG. P. 4, 26, 24. Vop. 5, 26.
 मुरल 1) m. a) ein best. Flussfisch SUÇR. 1, 206, 6. 14. — b) pl. N. pr.
 eines Volkes KATHĀS. 19, 96. WILSON, Hindu Th. II, 361. मुरलेश (Vi-
 rasena) DAÇAK. 193, 10. sg. ein Fürst der Murala Inschr. in Journ.
 83